

President Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare i första presidentskapet

Tacksam under alla förhållanden

Har vi inte orsak att vara fyllda av tacksamhet, oavsett de omständigheter vi finner oss själva i?

Genom åren har jag haft den heliga möjligheten att träffa många människor vilkas sorg verkar ha nått djupt ner i själen. I dessa stunder har jag lyssnat på mina kära bröder och systrar och sört med dem över deras bördor. Jag har begrundat vad jag ska säga till dem, och jag har kämpat för att få veta hur jag ska trösta och stödja dem i deras prövningar.

Ofta orsakas deras sorg av något som för dem ser ut som ett avslut. Några står inför slutet på ett kärt förhållande, som när en närstående dör eller en familjemedlem vänder ryggen till. Andra känner att deras hopp har tagit slut – hoppet att bli gift eller få barn eller övervinna en sjukdom. Åter andra står kanske inför slutet på sin tro, då förvirrande och motstridande röster i världen frestar dem att ifrågasätta och till och med överge det de en gång visste var sant.

Förr eller senare tror jag att vi alla upplever stunder när vår levnads väv spricker i sömmarna och vi känner oss ensamma, frustrerade och på drift.

Det kan hända vem som helst. Ingen är immun.

Vi kan vara tacksamma

Allas situation är olika, och detaljerna i varje liv är unika. Ändå har jag upplevt att det finns något som kan ta bort den bitterhet som kan komma in i våra liv. Det finns en sak vi kan göra för att livet ska bli bättre, gladare och till och med underbart.

Vi kan vara tacksamma!

Det kan verka gå stick i stäv med världens visdom att påstå att någon som är tyngd av sorg borde tacka Gud. Men de som ställer undan bitterhetens kärll och istället lyfter tacksamhetens bägare finner en renande dryck av helande, frid och förståelse.

Som Kristi lärjungar är vi befallda att "tacka Herren [vår] Gud för allting"¹, att "sjunga till Herren med tacksägelse"², och att "låta vårt hjärta vara fyllt av tacksamhet mot Gud".³

Varför befaller Gud oss att vara tacksamma?

Alla hans bud har givits för att vi ska kunna få välsignelser. Bud är möjligheter att utöva vår handlingsfrihet och ta emot välsignelser. Vår kärleksfulle himmelske Fader vet att när vi väljer att utveckla en anda av

tacksamhet får vi sann glädje och stor lycka.

Att vara tacksam för saker och ting

Men vissa kanske säger: "Vad har jag att vara tacksam för när min värld håller på att falla isär?"

Att fokusera på vad vi är tacksamma för är kanske fel förhållningssätt. Det är svårt att utveckla en anda av tacksamhet om vår tacksamhet bara står i proportion till antalet välsignelser vi kan räkna. Visst är det viktigt att ofta "räkna Guds gåvor" – och alla som försökt vet att det finns många – men jag tror att Herren förväntar sig att vi ska vara lika tacksamma i svåra tider som i tider av överflöd och bekvämlighet. Faktum är att de flesta skriftställen inte talar om tacksamhet för saker och ting, utan snarare om en tacksam anda eller inställning.

Det är lätt att vara tacksam för saker när livet verkar gynna oss. Men hur är det med de tider då det vi önskar verkar vara utom räckhåll?

Får jag föreslå att vi ser tacksamhet som en inställning, ett sätt att leva som inte är beroende av vår rådande

situation? Med andra ord föreslår jag att vi, istället för att vara tacksamma *för* saker och ting, istället fokuserar på att vara tacksamma *i* våra omständigheter – vilka de än är.

Det finns en gammal berättelse om en kypare som frågade gästen om han var nöjd med maten. Gästen svarade att allt var bra, men att det hade varit bättre om de hade serverat mer bröd. Följande dag, när mannen återvände, fördubblade kyparen mängden bröd, och gav honom fyra skivor istället för två, men mannen var ändå inte nöjd. Nästa dag fördubblade kyparen återigen mängden bröd, utan framgång.

Den fjärde dagen var kyparen fast besluten att göra mannen nöjd. Så han tog en nästan tre meter lång brödlimpa, skar den i två delar och serverade den leende till gästen. Kyparen kunde knappt vänta på mannens reaktion.

Efter måltiden tittade mannen upp och sade: "Gott som alltid. Men jag ser att ni gått tillbaka till att bara servera två skivor bröd."

Allt vara tacksam i våra omständigheter

Mina kära bröder och systrar, valet är vårt. Vi kan välja att begränsa vår tacksamhet utifrån de välsignelser vi tycker oss sakna. Eller så kan vi välja att vara som Nephi, vars tacksamma hjärta aldrig vacklade. När hans bröder band fast honom på fartyget – som han hade byggt för att ta dem till det utlovade landet – värkte hans vrister och handleder eftersom de "hade svullnat kraftigt", och en våldsamt storm hotade att uppsluka honom i havets djup. "Ändå", sade Nephi, "vände jag mig till Gud, och jag prisade honom hela dagen lång, och jag knotade inte över Herren för mina bedrövelsens skull".⁴

Vi kan välja att vara som Job, som verkade ha allting men sedan förlorade allt. Men Job sade: "Naken kom jag ur min moders liv, och naken skall jag vända tillbaka dit. Herren gav och Herren tog. Lovat vare Herrens namn."⁵

Vi kan välja att vara som mormonpionjärerna, som behöll en anda av tacksamhet under sin långsamma och

plågsamma vandring mot Stora Salt-sjön, och till och med sjöng, dansade och prisade Guds godhet.⁶ Många av oss skulle ha varit benägna att dra oss undan, klaga och vändas på grund av resans svårigheter.

Vi kan välja att vara som profeten Joseph Smith, som medan han satt fängslad under eländiga förhållanden i fängelset i Liberty skrev dessa inspirerade ord: "Låt oss därför, högt älskade bröder, med glädje göra allt det som står i vår makt. Och sedan kan vi med största förvissning stå stilla och se Guds frälsning och hans arm uppenbaras."⁷

Vi kan välja att vara tacksamma under alla förhållanden.

Det här slagets tacksamhet höjer sig över det som händer omkring oss. Det höjer sig över besvikelser, missmod och förtvivlan. Det blommar lika vackert i det frostiga vinterlandskapet som i den härliga sommarvärmen.

När vi är tacksamma mot Gud *i* våra omständigheter, kan vi uppleva ljuvlig frid mitt i svårigheterna. I sorgen kan vi ändå lyfta våra hjärtan

i lovord. I smärtan kan vi prisa Kristi försoning. I den bittra sorgens köld kan vi uppleva närheten och värmen i himlens omfamning.

Vi tror ibland att tacksamhet är det vi visar *efter* att våra problem har lösts, men så fruktansvärt kortsiktigt det är. Hur mycket av livet går vi miste om genom att vänta på att se regnbågen innan vi tackar Gud för regnet?

Att vara tacksam i svåra stunder innebär *inte* att vi är nöjda med våra omständigheter. *Men*, det betyder att vi genom trons ögon ser bortom dagens utmaningar.

Det är inte läpparnas tacksamhet, utan själens. Det är en tacksamhet som helar hjärtat och utvidgar sinnet.

Tacksamhet är en troshandling

Att vara tacksam *i* våra omständigheter är att visa tro på Gud. Det kräver att vi litar på Gud och hoppas på det som kanske inte syns men som är verkligt.⁸ Genom att vara tack-samma följer vi vår älskade Frälsares

Raymond, Alberta, Kanada

exempel, vilken sade: "Ske inte min vilja utan din."⁹

Sann tacksamhet är ett uttryck för hopp *och* vittnesbörd. Den kommer av att erkänna att vi inte alltid förstår livets prövningar, men litar på att vi en dag kommer att göra det.

Under alla omständigheter får vår känsla av tacksamhet näring genom de många och heliga sanningar vi *kan* förstå: att vår Fader har gett sina barn den stora lycksalighetsplanen; att vi genom hans Son Jesu Kristi försoning kan leva för evigt med våra kära; att vi till slut kommer att ha förhärligade, fullkomliga och odödliga kroppar som inte tyngs av sjukdom eller handikapp; och att våra tårar av sorg och saknad kommer att bytas ut mot lycka och glädje i överflöd, "ett gott mått, packat, skakat och rågat"¹⁰.

Det måste ha varit detta slags vittnesbörd som förvandlade Frälsares apostlar från rädda, tvivlande män till Mästarens orädda, glada sändebud. Under timmarna efter hans korsfästelse var de uppfyllda av förtvivlan och sorg och kunde inte förstå det som just hade hänt. Men en händelse

förändrade allt. Deras Herre visade sig för dem och förkunnade: "Se på mina händer och mina fötter att det verkligen är jag."¹¹

När apostlarna kände igen den uppståndne Kristus – när de upplevde sin älskade Frälsares underbara uppståndelse – förändrades de. Ingenting kunde hindra dem från att utföra sitt uppdrag. De fann sig med mod och beslutsamhet i den tortyr, förödmjukelse och till och med död som skulle drabba dem på grund av deras vittnesbörd.¹² De avskräcktes inte från att lovprisa och tjäna sin Herre. De förändrade människors liv överallt. De förändrade världen.

Ni behöver inte se Frälsaren som apostlarna gjorde för att uppleva samma förvandling. Ert vittnesbörd om Kristus, som kommit genom den Helige Anden, kan hjälpa er att se bortom dödlighetens nedslående avslut och se den ljusa framtid som världens Återlösare har förberett:

Vi är inte skapta för avslut

I ljuset av det vi vet om vår eviga bestämelse, är det väl inte konstigt

att närhelst vi står inför bittra avslut i livet, verkar de oacceptabla för oss. Det verkar som om något i vårt inre gör motstånd mot avslut.

Varför är det så? Därför att vi är gjorda av evigt material. Vi är eviga varelser, barn till den allsmäktige Guden, vars namn är Oändlig¹³ och som utlovar oräkneliga eviga välsignelser. Avslut är inte vår bestämmelse.

Ju mer vi lär oss om Jesu Kristi evangelium, desto mer inser vi att avsluten här i dödligheten inte alls är avslut. De är mest bara avbrott – tillfälliga pauser som en dag kommer att se små ut jämfört med den eviga glädje som väntar de trofasta.

Så tacksam jag är mot min himmelske Fader för att det i hans plan inte finns riktiga avslut, bara eviga begynnelse.

De som är tacksamma ska bli härliggjorda

Bröder och systrar, har vi inte orsak att vara fyllda av tacksamhet, vilka omständigheter vi än befinner oss i?

Behöver vi någon större orsak att låta hjärtat ”vara fyllt av tacksamhet mot Gud”¹⁴?

”Har vi ... inte stor orsak att fröjda oss?”¹⁵

Så välsignade vi är om vi kan se Guds hand i livets fantastiska väv. Tacksamhet mot vår Fader i himlen

vidgar vår insikt och förtydligar vår vision. Den inspirerar till ödmjukhet och utvecklar medkänsla med våra medmänniskor och alla Guds skapelser. Tacksamhet är en katalysator till alla kristuslika egenskaper! Ett tacksamt hjärta är upphovet till alla dygder.¹⁶

Herren har gett oss sitt löfte att de ”som tar emot allt med tacksamhet skall *härliggöras*, och den här jordens goda skall tillfalla [dem], till och med hundrafalt, ja, mera”.¹⁷

Må vi ”dagligen leva i tacksägelse”¹⁸ – speciellt under de till synes oförklarliga avslut som är en del av dödligheten. Må vi tillåta våra själar att växa i tacksamhet mot vår nådige himmelske Fader. Må vi ständigt och jämt upphöja våra röster och i ord och handling visa vår tacksamhet mot vår Fader i himlen och hans älskade Son Jesus Kristus. Det ber jag om, och lämnar mitt vittnesbörd och min välsignelse, i vår Mästares, Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Läran och förbunden 59:7; se också Ef. 5:20; 1 Tess. 5:18; Mosiah 26:39; Alma 7:23; Läran och förbunden 98:1.
2. Se Ps. 147:7.
3. Se Alma 37:37.
4. Se 1 Nephi 18:10–16.
5. Job 1:21.
6. För exempel på pionjärer som behöll en glad inställning trots stora svårigheter, se Andrew D. Olsen, *The Price We Paid: The Extraordinary Story of the Willie and Martin Handcart Pioneers* (2006), s. 10, 366–367.
7. Läran och förbunden 123:17.
8. Se Alma 32:21.
9. Luk. 22:42.
10. Luk. 6:38.
11. Luk. 24:39.
12. Se Rom. 5:3; 2 Kor. 4:17; 12:10.
13. Se Mose 1:3.
14. Se Alma 37:37.
15. Se Alma 26:13.
16. Se Marcus Tullius Cicero, *Oratio Pro Cnaeo Plancio*, XXXIII, del 80; citerad i Joseph B. Wirthlin, ”Live in Thanksgiving Daily”, *Ensign*, sep. 2001, s. 8.
17. Läran och förbunden 78:19; kursivering tillagd.
18. Se Alma 34:38.

